

TÄHELEND

“Kurat, nad on juba kaks vanametallihunnikut taevasse viimasel ajal saatnud”, lausus pahaselt Mati kui ta kuulis just uksest sisse tulnud Liisa kavatsusest minna lõbukruisile Marsile ja tagasi.

„Ei, usu mind, seekord, versioon TäheleavX tegelikult soetatud välismaalt, meie omad on vaid oma nime värviga peale lasknud ja teinud lihtsalt head kampaaniat. Raha lõppes ju ammu, seoses eelmiste ebaõnnestunud kosmosekriisilaevaprojektidega juba aastal 2043. Et oma nahka päästa, tellis meie riigi kosmoseagentuur kuulsa kosmosefirma SPACEZ kruisilaeva Gigantic veidi väiksema koopia. Mina igatahes tahan minna! Olen eluaeg tahtnud liikuda planeetide vahel! Ja tahan viibida ka Tähetüdruku võistlusel publiku hulgas! Nüüd on see odav võimalus tulnud!”

Mati muigas omaette. Niipalju ta teadis, et kui Liisa midagi pähe võtab, siis nui neljaks, selle ta ka ära teeb. Pealegi olid kosmoselennud juba mõnikümmend aastat igapäevane nähtus. Lähimale taevakehale ehk Kuule pääses juba üsna lihtsalt, reis kaugematele taevakehadele, näiteks Marsile oli juba tükk maad kallim. Kui väga palju raha oli, sai lubada ka mõningate Jupiteri ja Saturni kuude külastust. Tõsi, kuna kauglennud võtavad aega, siis viiakse reisijad energia kokkuhoiurežiimi ehk Deliiriums Instagrammusesse, ehk aju külge installeeritud AIU (Artificial Intelligence Unit) lülitab peremeesorganismi säästurežiimile.

Ent kosmose kruisilaevade puhul on asi teisiti. Need on suured lõbusõidulaevad, mille peal käib mitu maapealset kuud järjest vahetpidamata kosmose kruisiprogramm. Ja kuna selline ettevõtmine on väga energiakulukas, on ka hind kõrge. Kuid nüüd oli Liisal ees eluvõimalus. Nüüd või mitte iialgi!

„Loomulikult, see on sinu soov, sinu elu“, ütles Mati, hinges tundes väikest hirmu. Midagi talle nagu ütles, et ta võib Liisa kaotada.

„Mati, palun tee mu AIUst tagavarakoopia!“ , palus Liisa, olles ise üsna kavala näoga. „Miks?“, ei saanud Mati eriti aru.

„Vaata, mis mul siin on, tegelikult on see veidi illegaalne kraam. Panin selle Riigi Kosmoselennuagentuurist pihta!“, jätkas kavala näoga Liisa.

„Mikrospacebots?!?! Aga kustkohast, see ju ette nähtud vaid ühel otstarbel kasutamiseks!“, kõlas Mati üllatunud hääl.

„Jah, ma tean - tegu on mikromeetrisuuruste robotitega, mis lastakse kosmoselennu ajaks inimese kehasse ja nad peatavad lennu ajaks inimese vananemise, keelates rakkudes vananemise loenduri ülipikkade reise ajaks. Muidu ei jõuaks siit startinud inimesed elusana kohale ega soovi korral ka tagasi. Valguse kiirust ei ole suudetud veel ületada. Koostöö toimib koos AIU kontrollimisega. Ning kasutamine on ülrange kontrolli all.“

Mati: „Aga milleks sulle see?, see reis kestab ju kõigest kolm kuud sinna ja kaks tagasi?“

Liisa: „Vaata, need Mikrospacebotid on küll töökad, aga hästi lollid ning ma arvan, et kui neile öelda, et mu vanus on näiteks 20, siis nad mu keha selle järgi ka seadistavad! Ja seetõttu, et sa ei muretseks, tee minu AIUst endale varukoopia, saad mulle vajadusel hetkeversiooni taastada!“

„Nii ei tohi ju, sa tahad kasutada sajandi alguses välja töötatud rusukasuurust arupuru, mille mõõtmeid vähendati tunduvalt 2042 aastal inimkonna hüvanguks, igavese nooruse eliksiirina ?“ , oli Mati hää l üsna imelik.

„Ei juhtu ju midagi ! Ja kui juhtubki, siis saad alati mulle mu „vana“ versiooni tagasi panna“, ei jätnud Liisa joni.

Mati läks Liisa lähedale ja pani oma pea tema pea vastu. „Tehtud !“, ütles ta mõne aja pärast ning mingi seletamatu jõu mõjul võttis ta kõvasti Liisa ümbert kinni.

„Ei kao ma kuhugi, nüüd vaata - ma neelan alla selle kapsli Microspacebotte ning seadistan AIUs oma vanuseks 20 aastat , vaja vaid veidi oodata, ära ehmu kui ma taaskäivituse teen. See võtab mõned tunnid. Igaks juhuks heidan pikali“, teatas Liisa ning neelas selle kapsli alla ning lülitus välja.

Esiailgu ei juhtunud midagi, aga mõne tunni möödudes märkas Mati, et Liisa muutus tõesti nooremaks ja nooremaks ja vapustavalt ilusaks, tuletades meelde tema lapsepõlve seriaali „Tahmanägu“ peategelast.

„Mnjaa..... tehnika areng lubab kõigile lisaks kõikvõimalikele teadmistele ka igavikulist elu !“, ütles Mati poolkuuldavalt kui nägi, et Liisa üritab ennast liigutada ja püsti tõusta.

„Ära käperda, käed eemale !“, kuulis Mati kui ta üritas Liisat püsti aidata.

„Oh sa, kus ma olen ilus ! , ma saangi minna Tähetüdruku võistlusele“, imetles Liisa end läbi nutipeegli.

„Ja mida sa vana idioot vahid ! , Pervert selline !“, kuulis Mati ta sõnu . „Kas Sa mind siis ära ei tunne ?“ küsis Mati kohkunult.

„Jah, ma tean, et Sa oled Mati aga miks sa mind sedasi jõllitad, armunud oled või ?“

„Oota, ma taastan su mälu, midagi vist läks ümberprogrammeerimisel sassi, tule mu lähedale“, lausus hirmunud Mati.

„Mina ja miks, kas sa arvad , et mul on midagi viga, ma olen ilus, ma olen tark, ma teen ainult nüüd ainult suuri tegusid – ma saan selle esikoha ja kas sa vana vördjas , saad aru, et ma ei kuulu enam su ellu. Pole kunagi kuulunud ega tahagi kuuluda. Täitsa debiilik peast- see, et sa minust sisse võetud oled, on sinu isiklik probleem. Hoi minust eemale .“

Ja ta kadus uksest välja.

Mati kukkus istuli ja vägisi üritasid silmist tal pisarad välja tulla. Midagi läks viltu. Miks peab kõik siin maailmas korduma Kunagi ammu, ammu jättis Liisa ta kõige valusamal hetkel üksi. Mati teadis, et oskus hoolida tähendab seda, et arvestad tema soovidega ja kui ta tahab minna, las läheb. Ta läks omal ajal ja sai õnnelikuks. Ei ole vaja teiste õnne endale tahta !

Kuid nüüd on Liisa katki, lisaks täis neid neetud Microspacebotte, mis võivad temaga teha, mida iganes ! . Tema AIU tarkvara on rikunud ja seda tegi ta ise. Kogu tema sisemine ilu on kadunud ja asendunud välisega ! Miks on kõikide asjade korrutis siin maailmas konstant ? „Jah, ta on nüüd iludus..“, ohkas Mati, kuid ei saanud oma mõtet lõpuni mõelda, sest tuli videokõne Siimult. Ta küsis üsna häiritud häälel, kas ta ei tea, mis Liisaga lahti on, sest ta käitub sotsiaalmeedias üsna väljakutsuval ja tundub, et ta on mingi omapärase pilditööstluskarvare alla laadinud. Tema välimus on vapustav“

„Siia, ja ruttu , see ei ole sotsiaalmeedia jutt!“ vastas Mati Siimule .

„Microspacebot, üsna illegaalne värk“ ,ütles Siim kui oli Mati ära kuulanud.

„Ma pakun, et tõenäoliselt juhtus sedasi – Liisa programmeeris need hoidma oma teatud vanust ning programmeeris ühtlasi ka AIU ümber . Need pagana Microspacebotid on vaid julmad teenrid, mis vaatavad, et iga keharaku vanus oleks võrdne etteantuga. Ja loomulikult pääsesid nad ka aju kallale ehk arvatavasti kustutati sealt mingid seosed, mis tal selleks vanuseks veel olemas ei olnud“

„Oskus inimesi austada, oskus siiralt armastada, veel domineeriv haiglane tähelepanuvajadus? , olid Mati poolvihased, poolkurvad sõnad.

„Need oskused ei tulegi talle tagasi ! Vähemalt mitte niikaua kuni need Microspacebotid tema sees toimetavad“. Nad mõõdavad seda, mida nad on pandud tegema ja seda lollu järjekindlusega .Vaja on need kuidagi sealt välja saada ja aju ühendused taastada“, oli Siimu vastus.

„Noh, mul on ta AIU koopias olemas, aga kuidas teda kätte saada ? Ta läheb Marsikruisile ja tahab saada Tähetüdrukaks“, vastas Mati.

„Üles otsida, julmalt kinni võtta ning AIU puhastus teha“- oli Siimu otsekohene mõte.

„Proovi aga, vaata, et selle peale su enda AIU tühjaks ei tõmmata ! Ära unusta, et meil on 24/7 toimiv jälgimisühiskond , Vastastikuse digitaalse aktikinnituse seadus ning Vilepühumise Seadus. Ning kui üritad talle läheneda, tuleb sul suur jama. Kõik, mis pole vaikimisi lubatud, on keelatud !

Mati muutus kurvaks : „Las olla, ma lasen tal minna, ise teab, mida teeb. Kui satub jamadesse, on see tema jama, ja kui ta tahab olla sedasi õnnelik, on see TEMA valik. Ma saan hakkama ilma temata, mul ju tegelikult teda vaja pole , ma vajan vaid tema õnne ! Noh, kui ausam olla siis ma vajan tegelikult seda tunnet, mida tekitab see kui tema on õnnelik“

„Ära loobu, ma tean, oled kaine mõistusega , aga loobuja tüüp .Samas oma õnne nimel pead VÕITLEMA, kestku see õnn siis ühe päeva, ühe kuu, ühe aasta või siis igaviku. Ma nägin ise pealt kuidas mõni aeg tagasi Liisa sulle kaela langes. Tema õnn oled Sina, vähemalt selle Liisa õnn, keda sa veel mõni aeg tagasi tundsid . Sa pead ta endiseks muutma. Alustame näiteks sellest, et Sulle on vaja AIU psühholoogi. Kohe otsime sulle ühe.“, oli Siimu konkreetne vastus. Ta pani silmad kinni ning laskis AIU keskserverist otsida psühholoogi, kuid äkki ta varises põrandale.

„Kurat, juba teine kokkujooksa lühikese aja jooksul!“ tuli eluvaim Matisse äkki tagasi. Ta üritas oma pead Siimu pea vastu panna, kui ta hakkas ennast püsti ajama. Vaevalt oli Siim püsti saanud, kui ta kukkus jälle. Veidi aja pärast tõusis jälle ja kukkus taas. „Lõpmatu tsükkel, eks tuleb ise ohjad haarata“, pomises Mati, ning pärast järjekordset Siimu varisemist pani oma pea vastu tema oma ning sundis AIU silumisrežiimi, kus programmi sai täita rida-realt.

Kõik tundus korras olevat ,kuni AIU üritas pooleliolevat psühholoogipäringut keskserverisse jätkata. Saades sealt vastuseks „Anni“, tekkis konflikt aju ning AIU vahel, mis viis Siimu ebamäärasesse seisusse .ehk üks käskis armastada, teine vihata. „Olgu . muudame ühe biti siis vastupidiseks“, otsustas Mati, ning Siim ajas enda taaskord püsti.

„Mis värk selle Anniga sul on , lähed tema nime lugedes tsüklisse, ise peaks nagu kõva närvikavaga olema“, küsis Mati poolirvitades.

„Oh, taaskord pikk lugu. Mäletad, kui see AIU meil välja arendati , alates 2030 , ilmusid , nagu igale uuele asjale tehnilised probleemid. Ehk toona juurutati juba andmesidevõrku 7G , mille

laine on nii lühike, et antenn mahub lausa mikrokiibi peale ja muide, andis ka rohelise tule Microspacebottide võimalikkusele. Aga kuna toleks ajaks hakkas õpitud abitus juba võimust võtma tarkuse ning kaine mõistuse üle ning kuna õpetajaid koolides jäi järjest vähemaks, otsustati koos toleaeegse vaksineerimisega inimestesse sisse süstima hakata ka mikrokiipe, mis aitasid inimestel väliskeskkonnast teadmisi 7G võrgu abil juurde hankida. Varasem tehnoloogia lihtsalt ei oleks seda oma suuruse tõttu võimaldanud. AIU ja meie neetud 9G eelkäija. Ja mina, kui parandamatu innovatsiooni toetaja, lasin loomulikult teadlikult endale selle kapsli sisse süstida, et näha, kuidas see toimib ja kaine mõistusega asja uurida. Kuid midagi läks toona viltu ehk see kapsel ei tahtnud hästi mu ajuga koostööd teha – muutis mind vaimselt ja füüsiliselt ebastabiilseks.“

„Ma ei teadnudki, et sa Seewaldis eee ... AIUtervisekeskuses oled istunud“, imestas Mati.
„Jah, mind oli vaja korda teha. Seda tegi psühholoog Anni, kes aitas sellele 7G kapslile teha vajalikud parandused“

„Ja sa armusid temasse?“

„Olen siiani temasse armunud“

Mati teadis, et see viimane lause on sellest, et ta muutis ära ühe vihkamise biti veidi aega tagasi.

„Aga miks te siis siiani koos ei ole?“, tundis Mati huvi.

„Selgus, et mul jõudis kohale psühholoogide tööpõhimõte – nad räägivad seda, mida sa tahad kuulda ning teevad seda, mida sa tahad näha. ma mõtlesin, et ta on minu jaoks päriselt, aga tema vaid tegi oma tööd, ning tema nimekirj muutus ikka üsna pikaks. Ma otsustasin ta unustada, proovisin isegi vihata, aga ei suuda mõista, miks ma teda ikka vajan, huvitav, miks mu AIU tunnete faili kontrollsumma ei klapi?“, oli Siimu vastus.

„Njah“, üritas Mati oma mõtteid varjata.

„Olgu, läheme tema juurde, meil on vaja „Sinu ja Liisa“ probleem lahendada“, kostis Siimu suust. Nii punasena näost polnud ta Siimu juba mõnda aega näinud.

AIUtervisekeskus, kuhu meie sõbrad läksid, on omaaegse Psühhiaatria haigla uus nimi. See nimetati ümber kahel põhjusel – esiteks nimi solvas vaimust vaevatud ja teiseks – inimeste AIUliidesed kippusid üsna sagedasti rivist välja minema, ning nende AIU oli vaja tulemüüri 9G võrgust eraldada.

„Siim, pole sind ammu näinud!“ , oli Anni üllatunud, kui nad AIUtervisekeskusesse jõudsid. Siim varises kokku. Tundub, et tal on mingid bitid veel AIUs segi, arvas Mati. Tal tärkas peas üks idee.

„Siim on hetkel väsinud ja minu pärast mures, ta vajab puhkust. Tegelikult olen mina see, kes psühholoogi vajab“, vastas Mati.

Ta sai loa viia Siimu kõrvalruumi. „Oled siin ja mind hetkel ei sega, ajad veel mingit lolli juttu Annile suust välja!“, saatis ta Siimule AIUssse sõnumi ja igaks juhuks pani ta ka Siimu „Deliriums Instagrammusesse“.

Mati rääkis kurvast Annile, mis oli juhtunud ja kuidas ta Liisa taaskord kaotas. Anni, saades teada, et Matil on Liisa AIU tagavarakoopia, palus Matil seda analüüsida endale. Mati küll natuke kahtles, kuid ega hädaga muud teha saa. Mati seletas, et turvakaalutlustel tahab ta

infot jagada lähiväljaside kaudu, et saadab info otse Anni AIUsse, sest ta ei usalda tundlikku infot läbi mitme serveri laskmist.

„Olgu, tule mu lähedale“ ütles Anni.

Nüüd või mitte kunagi, mõtles taas Mati, Ega ka Siimu korda ei saa enne kui ta on õnnelik ning sel ajal kui ta Liisa „tunnete faili“ jagas, uuris ta Anni „suhete andmebaasi“.

„*SELECT * FROM Anni.AI.U. LOVE,*“ andis Mati käsu.

„Kirju, nigu SQL seebipoooper, üle saja kirje. Aga parandame ära, kus see Siim siis on?“ , irvitas Mati nimekirja lugedes.

„Leidsin, proovime seda,“ ning Mati asus tööle.

```
UPDATE Anni.AI.U. LOVE SET feeling='NEUTRAL'
```

```
UPDATE Anni.AI.U. LOVE SET feeling='LOVE' WHERE fname='Siim' and lname='Sisalik'
```

„Korras, laseme taaskäivituse otsa“, mõtles Mati.

Anni vajus laua peale. Seda hetke ära kasutades läks Mati kõrvalruumi ning „pani Siimu käima“

„Eeee...ma pean vist korra välja minema,“ ütles Mati, kui näost punased Anni ning Siim kohtusid. Ta nägi, kudas kaks ülejäänut sõid teineteist silmadega.

Mati laskis neil veidi kahekesi olla, ta teadis, et AIUtervisekeskuses väidetavalt ei ole jälgimisseadmeid ning ka rikkis AIUde võimaliku viirusega nakatamise vältimiseks on 9G võrk tulemüüri taga.

Siim ja Anni langesid teineteisele kaela kui noored armunud.

„Ei, tea, mis minuga lahti on?“, imestas Anni, kui ta esimesest joovastusest toibus. Alles nüüd sain aru, et vaid sina oled see kes minul puudu on.

Õnneks jõudis Siimule kaine mõistus tagasi: „Ma tuln siia Matiga tegelikult asja pärast, tema eluarmastus Liisa...“

„Tean, tean – Mati saatis mulle tema tunnete faili“. Proovin seda analüüsida.

„Anni pani silmad kinni“ ja sel ajal kui ta oma AIUga tegi andmetöötlust, imetles Siim tema ilusat keha ja unistas, kuidas Vastastikuse digitaalse aktikinnituse lepingust.

„Tõenäoliselt on nii, et Liisal oli enne AIU paigaldust ajukahjustus ja just selles kohas, kuhu oli võimalik sisse kirjutada emotsioone, tundeid. Kui meil kõigil on laiaulatuslik tunnete skaala-siis temal on iga tunde kohta 0 või 1 ehk ainult äärmused. Vahepealsed tunded pole võimalikud.“ ütles Anni. Täielik digipädevus.

„Aga kuidas ta siis nii väarikas, viisakas ja imetlusväärne näis?“ ei saanud Siim aru.

„Ta õppis aja jooksul mõistusega tundeid valitsema, pealegi hiljem aitas teda AIU, mis vahetas emotsioonide bitte nii kiiresti, et sai edastada ka tunnete keskväärtusi“, jätkas Anni seletamist.

„Impulsslaiusmodulatsioon ja heaks filtriks sobib tema kõrvale just Mati. Ainult tema on Liisat väärt! Mul tuli temaga seoses üks mõte!“, olid Siimu sõnad.

„Aga meie?, mis saab meist, tundub, et tagajärje, mis põhjustas meie taaskohtumise ,põhjustas Mati “, küsis Anni ?

„Mis meist ikka saab ?“ vastas Siim ja vaatas Annile sügavalt silma.

Vaevalt olid nende huuled teineteist puudutanud kui tagantpoolt kostus irvitav hääl : „Kalju Laid , komberuumi kõlbluspolitseist tülitab – näidake palun digitaalset aktikinnituslepingut, muidu olen kohustatud kasutama Vilepuhumiseseaduse paragrahv kolme!“

„Mati, jäta omad lollid naljad, Anni, näed milline ta oma olemuselt on. „Mati, mul on Sulle üks põnev idee, aga Anni, me hoiame nüüd kontakti, mõnikord võiks kokku saada heterobaaris“ , oli Siimu jutt, kui nad Anni kabinetist väljusid.

„Mati, kahtlustan, et Sinu trikid on mängus, et Anni minusse taas hästi suhtub „ küsis Siim kavalalt. „Tegin, mis suutsin, pealegi oli see hea võimalus ka õnn sinu õuele tuua“, oli Mati kaval vastus.

Siim ei lasknud oma õnnest segada, kui ta suust tuli välja järgnev jutt: „Sa väärid ka õnne .Tead, mida teeme. Sa lähed ka sinna Marsi kruisile ning üritad ta usalduse võita. Jah, ma tean, et emotsionaalselt ülesköetud ja ebastabiilse naisterahva usalduse võitmine on kosmoseteadus omaette, kuid SINA saad sellega hakkama. Ja kui juba lähedasemad olete, kirjutad ta AIU üle ja kutsud need botid ta seest ära“

„Vaata, milline ma olen, tema tähelepanu võitmiseks peab olema ihaldusväärne sekspomm , ma seda ei ole ja ei tahagi olla. Liisa võttis mind täpselt sellisena nagu olin ning mina ka teda !“, lausus Mati

„Mõne päeva pärast tuled minuga kaasa , see on üllatus !“, oli Siimu vastus.

Möödus 2 päeva . Mati pani isegi fooliumimütsi pähe, et puhata kõigest ja eriti sotsiaalmeediast.Ta sai aru, et kaks kõige paremat asja siin maailmas olid õlu ning saun.

Siis tuli Siim talle järgi ning nad läksid Riigi Kosmoseagentuuri, Siim rääkis ühe töötajaga ning siis ta jäi Matiga omapäid. „Ma teen su nooreks , siis ei ole sul häbi minna kosmosekruisile ja Liisa tagasi võita“, lausus ta Matile.

- „Ei, ma ei taha ka mõistust kaotada, pigem olen ilma Liisata kui ilma eneseväärikuseta“ , ajas Mati sõrad vastu.

- „Hee, me teeme teisiti – esiteks on see protsess teaduslikult kontrollitud, nagu seda tehakse pikkade kosmoselendude puhul ja teiseks – arvuti juhivad reaalajas seda protsessi. Ja kui sa seda ei usalda, seome sind selleks ajaks kinni ning – luban, ühtegi botti toimetama sinu sisse ei jäta“, lubas Siim.

„Aga, palun ärge tehke mind nii nooreks, mind ei võetaks siis tõsiselt, noh, miski 30-35 oleks ehk paras“, oli Mati soov.

„No olgu, igal juhul oled mulle teene võlgu, sa ei taha teada , kellega ma pidin suhtlema, et sind erandkorras kauglennu kandidaatide vahele sokutada ja neid tehakse vaid lennuaja võrra nooremaks, mitte nii palju kui nad tahavad. Nagu näed, selle tehnoloogia kasutamine on oskamatutes kätes üliohtlik ja võib hävitada hoopis meie elu ! Aga olgu, ma teen Sinust ka tagavarakoopia ja seon su kinni – kohe läheb sul pilt eest ära ja mõni tund viibid deliiriums Instagrammuses.“. Need olid viimased sõnad, mida Mati kuulis, enne kui AIU ajal lubas pildi ette võtta.

„Aga õllekõht?“, oli Mati esimene küsimus kui ta pildi ette sai. „Noh see läks ka umbes 30 aastat väiksemaks“, naeris Siim.

„Aga nüüd ruttu, registreeri ennast lennule, ära raha pärast muretse, ütleme, lähed Kosmoseagentuuri testreisijana“.

„Aga Liisa ei tohi mind näha ! ja ta ei tohi üldse teada saada, et ma sinna kruisile lähen !“, oli Mati ärevil.

„Ei, tal on hetkel muud tegemist ja ta ei hooliks hetkel ka sellest – paneme su meeskonna nimekirja, korralik vanakooliinsener kulub igal tähelennul marjaks ära. Siis ei puutu kokku pidevalt lõbujanuliste reisijatega. Pealegi saad endale juurdepääsu kõikjale ja saad ohutult toimetada. Ja eks mul on väheke enda huvi ka mängus. Pärilinsener pardal annab palju juurde. Sest kui ka see kosmoselaev sealt tagasi ei peaks tulema, on sellel Kosmosekeskusel siin lõpp ja see on otseselt seotud mu mainega ja sissetulekuga“, lausus Siim.

Kosmoseagentuuri stardiplatsi naabruses oli hulk rahvast, kellest pooled pidid minema kosmoselaevale, osad nendest, humanoidrobotid ehk Tehiskaaslased, nagu neid kutsuti olid teenindav personal ja osa reisijate roboseksuaalsed saatjad.

Kosmosekruisilaev meenutas mitte klassikalist raketti vaid oli rohkem 9 korruselise ümariku maja moodi, millel oli palju aknaid, mitmekümne meetriline läbimõõt ja katusel otsast teravikuga kuppel.

Siim oli koos Anniga tulnud Matit saatma: „Vaata, seda uut, TähelaevaX. Tehnikaime !. Kosmoses on ju põhimõtteliselt ükskõik, mis kujuga see sõiduriist on ja katus on raketimoodi terav vaid seetõttu, et muidu ei saaks Maa atmosfäärist ilma liigse kuumenemiseta välja. Aga liigub see täitsa uuel tehnoloogial. Kasutatakse ära elektromagnetismi – Tähelaeva alla tekitatakse ülitugev magnetväli, oletame, et lõunapoolusega. Ja kui nüüd Tähelaeva sisse tekitada ka magnetväli, et põhjapoolus üles ja lõunapoolus alla jääb, tekib tugev tõukejõud, mis selle kosmosemaja üles paiskab. Sama efekti saab kasutada ka sujuval pidurdamisel. Tuleb vähendada sujuvalt maandumisel tõukejõudu. Magnetlevitatsioon. Ja kõik tänu uutele, miniatuursetele termotuumareaktoritele, mis annavad piisaval hulgal energiat. Leiutis on ligi sajand vana, aga alles 10 aastat tagasi õnnestus protsess enam-vähem kontrolli alla saada. See tegigi igapäevased kosmoselennud võimalikuks. Olgu, see selleks. Seda tead isegi. Palju olulisem on see, mis ma sulle räägin. Näe, võta. Selle karbi abil saad ohjata Microspacebottisid. Nad suhtlevad teineteisega ka vahetult, naabritega, aga nad ise üksikult on lollid kübemed, väga lollid. Jäta meelde, nad teevad seda mida sa käsid, mitte seda, mida sa tahad. Kasuta seda karpi hoolikalt ja katsu selle abil need botid välja meelitada ja korja need kokku ja kui võimalik, hävita ! Ei ole hea, kui need satuvad mõne halbade kavatsustega isendi kätte. Ja tule mulle hästi lähedale !“

„Mis, mida sa mu AIUsse kirjutad ? Tulirelva 3D joonised ? Kosmoses ei ole seda tänu gravitatsiooni puudumisele eriti otstarbekas kasutada !“ ehmatas Mati.

„Jah, nii see on kosmoselaevas on asjad ja elusolendid paigal tänu kunstlikule gravitatsioonile, mis põhineb tegelikult magnetvälja oskuslikul kasutamisel. Kui kasutada mittemagnetilist materjali, siis on see kaaluta olekus ja piisava algkiiruse puhul võib teha mida tahab. Enamus pardale viivatest asjadest on varustatud nutika metaliseeritud kihiga, mis järgib õigesti asendit. Inimestel ja tehiskaaslastel on seljas nutikad riided ja keegi ei saa aru, et pärisgravitatsiooni polegi. Loomulikult on see välja lülitatud teatud hõljumiskambrites. Aga mis puudutab relva.. seal on 3D printer olemas. Sa ei pea seda välja printima, kuid...vaata, kes on laeva kapten !“, lõpetas Siim oma jutu.

Enne reisijate laevale minekut tutvustati valjuhäälselt kosmosekruisilaeva TäheLaevX kaptenit Mick Estonit.“

„Mick, kurat, kuidas see kõige põhjalaskja sinna sattus ? Omal ajal lasi ta naise , siis ettevõtteid põhja, siis ühe veepeal ja vee all sõitva laeva põhja, sattus AIUtervisekeskusesse , seal ta põgenes . Lõpuks üritas juhtida mõnda aega riikigi. Enne selle põhja jõudmist ajas tehistntelligentsvalitsus ta minema . Aga millegipärast kõik kummardavad teda - ta oli omast arust tõeline Mick, sellest ta hüüdnimigi – Põhjalaskja ! Siim, kurat, sa teadsid“, sisises Mati.

„Teadsin jah, ütlesin, et omad huvid mängus, ta on ju kogu ürituse peainvestor ! Arvesta sellega, et kuigi talle on asjusse sisse integreeritud AIU, kinnitab Anni, et AIUs mõned otsad lühisesse läinud ja vahest on ta ettearvamatu ! Aga tal on suur veenmisoskus, ta usub, kui midagi küsib, siis talle antakse !. Kusjuures see toimib !. Juba lapsepõlves piisas tal esimeselt vastutulijalt raha küsida ja see andis. Pealegi on suutnud leida ta ka võimaluse läbi AIU keskserveri teisi mõjutada. Mis tal seal lühises on, isegi Anni ei oska seletada. Pidavat olema „Suurkujude“ värk. Igal juhul on see reis koos sinuga turvalisem. Aga mine nüüd märkamatu laeva ja vaata, et turvakontrollis liigset aktiivsust välja ei näita. Ka AIU võidakse läbi valgustada ! Muide, ole rahulik , tegelikult kogu reis on arvuti poolt kontrollitud, tal on lihtsalt esindusfunktsioon kui ta ta PEAB seda laeva juhtima, siis võib talle seda ette serverida. Laseme tähtsal olla tähtis, tuleb odavam teistele , pealegi on see laev enamalt jaolt tema raha eest hangitud.“ , oli Siimu õigustav vastus.

Kui Mati kosmoselaeva jõudis, ei olnud veel tavareisijaid sisse hakatud laskma. Ta leidis üles talle ettenähtud kajuti ,kust oli võimalik ka välja vaadata. Ta katsetas laeva turvasüsteeme – Jah Siim ei valetanud, kõik ukсед läksid tema ees lahti kui ta käe vastu ust pani . Loodame, et kellelgi MINU kajutisse ainult asja pole. Kuna hüüdnimi Mick oli ta ära hirmutanud, otsustas ta üles otsida 3D printeri. Õnneks oli selles kosmosesõidukis neid palju – ka ta kajutis oli üks . Põhieesmärk muidugi materjali taaskasutus ja vajadusel uute ,ka kosmoselaeva enda varudetailide, tootmine. Isegi ühekordsed sööginõud tulid sellest masinast välja. Aga masin printis vaid välja seda, mis oli kosmoselaeva keskserveri poolt heakskiidetud ja et suvalisi plastikust asju saada, oli vaja see masin ära petta.

Oma uue elukohaga tutvust teinud, otsustas Mati aknast ehk illuminaatorist välja vaadata ja uurida reisijaid.

Jah, ta arvas õigesti. Lisaks paljudele teistele tuli laevale ka Liisa. Kui ilus ta oli ! See oli aga ka tema ainus ilus mõte, sest viimastel päevadel oli Liisa endale nii päris kui ka sotsiaalmeedias Tähetüdrukuna seksuaalselt aktiivse käitumise tõttu kõvasti kuulsust kogunud . Ta vedas sellega endaga hulga paaritumiskandidaate kaasa, kes lootsid, et tänu nõrgenenud seadusesilmale, pääsevad nad kosmoses kergemini löögile. Mati nägi, et ka Mick ise tervitas kirglikult Liisat.

„Siin võib ilma minutagi madinaks minna , ma mõistan Liisa omaaegset iseloomu – käituda väljakutsuvalt ja nautida, kuidas tema pärast kavalereid kaklevad. See on tema jaoks vaid üks rollimäng, kus ta on võitja ja teised on kaotajad. Kahte võitjat aga ühte kosmoselaeva ei mahu ! Raskeks läheb aga – kuidas siis saab , kui kuidagi ei saa, aga saama peab ! Ma tahan endist Liisat tagasi, olgu ta kasvõi välimuselt vana nõid , aga tema nägi esimesena minu sisse ja seda ilma AIU kaasabita !“

„Lugupeetud reisijad – kõneleb teie kapten Mick Eston. Mõne minuti pärast alustame 2 kuud ja 7 päeva kestvat otselendu Marsile. Õhkutõusmise ajal palume ennast kindlalt kinnitada ennast voodite külge ja mitte liigutada , äratõukeimpulss on piisavalt tugev. Kui oleme jõudnud avakosmosesse tekitatakse kunstlik gravitatsioon.“

Mati sidus ennast kinni. „ 5,4,3,2,1...start !“ kuulis Mati valjuhääldist ning ta tundis kuidas ta suruti kõvasti vastu voodit. Umbes 10 minutit hiljem kostus uus teade: „Võite nüüd vabalt ringi liikuda, kunstlik gravitatsioon on olemas.“

Mati ajas ennast voodist püsti ning vaatas läbi illuminaatori välja – Jah see oli maakera, selline ilus sinine, osaliselt valge, osaliselt kollane. Kui ilus vaatepilt. Kahju, et ta peab üksi seda vaatama.

Jah, üksi ta oligi , koos oma kavatsusega Liisa tagasi võita ning taasprogrammeerida. Mitte keegi ei tohtinud teada tema plaani , mida tal sel hetkel isegi ei olnud.

Mõne maapealse ööpäeva jagu aega ta lihtsalt uudistas laeva, kõndis ringi, luges teiste AIU teateid ja ID tunnuseid. Umbes kolmandik on humanoidid, tegi ta esmase järelduse. Arvatavasti on need robotteenistujad või siis inimeste tehiskaaslased. Matile tuli meelde, kuidas ta endised töökaaslased koos Jaapani kolleegidega arendasid sellist suhtlusrobotit juba aastal 2018. Hiljem muutusid need roboseksuaalsuse vaikumisi standardiks. „Jah, omapärase maailma oleme endale loonud. Su partner teab, mida ta tahab, teab, kuidas õigesti käituda, teab su ihasid, aga ta ei hooli sinust. Ta on programmeeritud seda olema , saab valida suvalise välimuse ning iseloomu ja ega noorem põlvkond ei oskagi vist teisiti. Välimuse piraatlus oli üsna moes juba 2030ndatel aastatel .“, mõtles Mati omaette.

Mati nägi korduvalt Liisat, kellel oli peaaegu alati ka seltsiline kuid mitte kordagi tehiskaaslane . Samas , tal polnud võimalust temaga kahekesi jääda nii, et ta saaks Liisale selja tagant piisavalt ligi minna, oma pea vastu tema pead panna ning see välja lülitada.

Kuid siis see juhtus. Ta nägi, kuidas Mick ning Liisa jalutasid ta lähedal üheskoos ja Liisa kuulas heameelega mesijuttu, sellest kuidas Mick talle pool maailmaruumi kokku lubas, kui Liisa Tähetüdrukus saab. Mati jälitas neid ohutust kaugusest. Äkki kostus kuskilt ülalt hääl – Laevakapten, teid oodatakse kiiresti. Mick kadus.„Ootan sind oma kajutis“, olid Liisa viimased sõnad.

„Nüüd !“ otsustas Mati, järgnen talle ja kui ta kajutisse jõuab, lülitan ta välja. Siis proovin ta korda teha. Kõik läks nagu õlitatult. Tal õnnestus Liisale vaikselt järgneda ja enne kui Liisa kajuti ukse sulges, pressis Mati ennast toore jõuga sisse.

„Idioot, värdjas, ajukäabik – mida sa siit otsid, ei käperda ..“, tõi Liisa kuuldele üsna valju häälega ning hakkas Matit käte ning jalgadega peksma . Kaugemale ta ei jõudnud, sest Mati surus ennast jõuga tema pea vastu ja hetke pärast oli Liisa juba Deliriiums Instagrammuses. „Nii. Isegi liiga lihtsalt“, rõõmustas Mati ja otsustas, et esimese sammuna tuleb tal kokku korjata Microspacebotid Liisa sisemusest. Ta pani Siimu käest saadud karbikese otsapidi Liisa suhu ja vajutas karbil olevat nuppu. Hetke pärast ilmus karbi peal olevale ekraanile kiri, mis teatas, et Microspacebotid on karbis. Kui Mati oli karbi omale taskusse pannud ning ta mõtles, kuidas Liisa AIU sisu taastama hakata, ajas Liisa ennast ootamatult püsti. „Idioot, poolearune, pervert, eelmale, välja !“, kuulis Mati tuttavat teksti. „Midagi ei klapi“, mõtles Mati ja jõuga ennast vastu Liisat pressinud, viis ta taas Deliriiums instagrammusesse. Miski pidi Liisa üles äratama ?. Mati lülitas sisse AIU lainete skänneri. Jah ,ta ei eksinud. Liisa AIUle tuli laeva keskseadmest käsk „72 65 73 74 61 72 74“ . Ja seekord juba tagajärge ootamata andis Mati käsu „73 6c 65 65 70“ .

„Üks minut on aega, aga sellega ei tee mitte midagi !, AIU kesksüsteem nimelt kontrollib, kas kosmoselaeva pardal viibivate AIUd vastavad ja kui mitte, tehakse taaskäivitus, kui see ei mõned korrad õnnestu, rakendub tarkvara Alboli-IT. Vaja on Liisa pähe fooliumimütsi, minutiga ei tee midagi“, suutis Mati mõelda. Kaugemale ta oma mõtetega ei jõudnud, sest kuulis ukse koputust. „Mick..neetud ! oli teda siia vaja“. Kiiresti tegi Mati ukse lahti , Mick astus

sisse ja selja tagant „lülitas“ Mati kiiresti ta välja. Igaks juhuks Liisale ka veel üks „73 6c 65 65 70“.

„Pääsesin ! Kõik ei olegi nii lihtne , nagu alguses paistab“, mõtles mõne hetke pärast Mati kui ta oli nad kahekesi kajutisse maha jätnud ja oma kajutisse läinud. Ta hinges oli sügav lootus, et kui Liisa ja Mick Instagrammusest üles ärkavad ja teineteist näevad, läheb neil juhtunu meelest. Igaks juhuks häkkis ta ära oma kajutis oleva 3D printeri ja pani selle tulirelva välja printima. „Ei või iial teada“, oli Mati mõte ja ta asus uurima, mida huvitavat saaks Microspacebottidega teha. Jah ,nimigi ütleb , et mõõtmed on mikromeetrites ja sestap ei mahu ühegi sisse nendest ei palju energiat ega ka palju mõistust. Ehk nad saavad täita korraga vaid ühte ülesannet.

Mati tegi järgmise katse. Ta lasi Microspacebottidel põrandale moodustada umbes ruutmeetrise, üliõhukese pinna , ronis sinna peale ja andis neile käsu tekitada kunstliku gravitatsiooniga vastupidise välja. Mati tõusis koos pinnaga õhku. Talle tundus, et ta hõljuks õhus, kuid ometi oli tal all nähtamatu umbes mikromeetrite paksune ülitugev lendav vaip..„Võibolla saab neid võimalusi oma huvides kasutada“, mõtles Mati.

Keset kosmoselaeva asetses suur saal, mille ümber olid suured illuminaatorid avakosmosesse. Kui sealt valgus ning kunstlik gravitatsioon eemaldada, oli tunne, nagu hõljuksid koos teistega avakosmoses. Seda kutsuti hõljumissaaliks. Lisaks korraldatavalele üritustele oli võimalik seal ka vabal ajal hõljuda. Selles saalis leidiski aset Tähetüdruku konkurss. Lisaks oli igaks juhuks osavõtjate hulgas ka mõned Tehiskaaslased. Toimus ka vaidlus ürituse nime üle, tegelikult peaks olema selle nimi „Tähepersoon“ aga kuna selgus, et , võrdse kohtlemise printsiibi kohaselt tunnevad need, kes kõige rohkem sinna minna tahavad ennast alandatuna, saigi šõu nimeks „Tähetüdruk“ Tähetüdruku šõu toimus Maa kalendri järgi 24.detsembril 2050. aastal ning otseloomulikult kanti seda üle ka Maale. Ja ega Liisa polnud ainuke kandidaat. Ta oli lihtsalt endale laeval viibitud viimaste nädalate jooksul kuulsust kogunud. Liisal oli mitmeid konkurente. Üks nendest oli üsna kauni välja nägemisega Angela, kes paistis silma mitte ainult oma välimuse , vaid ka terase mõistuse ja tagasihoidlikuse poolest (või noh oli tema AIU sedasi programmeeritud).

Ja juhtuski nii, et Tähetüdruku konkursi finaali pääsesid nii Liisa kui ka Angela. Mati istus publiku hulgas, ühes taskus oli väljaprintitud püstol, teises karp koos Microspacebottidega ja nende juhtseadmega. Ilmaasjata ta kartis, et teda võidakse liialt uudistada- teda ei pandud täheleegi. Imelik, publik koosnes enamjaolt Tehiskaaslastest, kes plaksutasid lihtsalt õigel ajal. „Nigu lapsepõlve telesaadetes“, irvitas Mati omaette

Mick oli palutud ürituse lõpus võitjat välja kuulutama ja ta hakkas lugema ekraani pealt teksti :„Tähetüdruk 2050 tiitli saab.....Angela !“ . Ning mõne hetke pärast pandi Angela pähe ilus kroon. Angela säras oma loomulikus ilus ning koos krooniga tundis ennast kõige õnnelikumana maailmas. Kuid seda õnne jätkus tal vaid sekunditeks, sest mitte keegi ei pannud tähele, kuidas Liisa vahepeal näost tulipunaseks läks, silmad punni ajas ning Angela poole tormas. „See kroon on minu, kuidas sa vana vördjas selle endale said, anna siia, kuradima idioodist ajukäábik ! Kellega ja kui mitu korda sa selle saamiseks magama pidid , vördjas selline !!! Usu mind, mina pidin seda tegema rohkem ja seetõttu kuulub see kroon mulle“ , olid ta sõnad, mis panid publiku hetkeks vaikima. Ta lootis, et saab krooni nii lihtsalt Angela peast kätte, kuid siinkohal ta tegi väikese valearvestuse. Angela haaras Liisal juustest kinni ja hakkas omakorda ta peale karjuma. Ja lõpuks nautisid publik ja televaatajad Maal vaatamängu, kus kaks finalistit teineteist käte ning jalgadega tagusid kõigest jõust.

Nagu tavaks, nõuab rahvas tsirkust, leiba ja veini, ei tahtnud keegi neid lahutama minna. Ja tundus, et see käib vaatamängu juurde. Ja pealegi, ei ole just väga mugav kahe ülivihase naisterahva vahel olla.

„Käes, mina olengi nüüd õige Tähetüdruk, just nagu olema peab!“ , hüüdis Liisa, kui oli Angela vägeva jalahoobiga nokauti löönud. Liisa hüppas rõõmust mööda lava ringi nagu segane ning tundis suurt võidurõõmu. Kuid ta ei pannud tähele, et Angela oli ennast püsti vahepeal ajanud ning andis Liisale jalaga väga kõva hoobi selga. Liisa lendas mitme meetri kaugusele ja jäi sinna teadvusetult lamama, kroon peas.

„Nüüd või mitte kunagi!“ , hüüdis Mati publiku hulgast. Hetkega oli ta Liisa kõrval. „Kes mind üritab takistada, see saab 3D prinditud herneid, saate aru! Ma võtan Liisa ja kõik jääme rahulikuks ja õnnelikuks“.

Mati vinnas Liisa üle õla nagu kartulikoti ja üritas, relvaga vehkides publiku hulgast ära minna. See oleks tal ehk õnnestunudki, kuid ta kuulis karjatust. „Minu kroon!!! ma tahan seda tagasi“, nuttis Angela.

„Olgu, sa saad selle tagasi, see ju sinu, meile pole seda vaja“, ütles Mati ja hakkas krooni Liisa peast eemaldama. Aga mitut asja korraga teha pole võimalik ja sedasi kukkus krooni peast võttes tal püstol maha.

„Järele talle!“ , hüüdis Mick, täis eluvaimu, kui nägi, et Mati ning püstoli vahe oli umbes meetri jagu.

Mati pani, Liisa õlapeal, jooksu. „Ei! Liisa ei tohi üles ärgata, siis on nad mõlemad igaviku teele määratud! Fooliumimütsi kah ei ole....“, mõtles kiiresti Mati.

Aga kuhu edasi? Ta ei ju sellel kosmoselaeval igavesti põgeneda. Mick ja teised olid tal kannul. „Ära siit!, loomulikult ära siit!, kuidas ta kohe selle peale ei tulnud“, mõtles Mati kiiresti.

Ta jooksis, Liisa nagu kartulikott, üle õla, päästekapslite poole, mis olid ette nähtud õnnetuse korral inimeste automaatseks Maale toimetamiseks.

„Neetud!, uks ei avane! Kas mul pole juurdepääsu, või mind kuulutati just sel laeval lindpriiks! Olgu, mul on olemas Microspacebotid. Nii, Microspacebotid, moodustage üks terav puur ja hakake ukseulgurit läbi puurima. Ei, miks nii aeglaselt, ei Liisa ei tohi ka ärgata!, “. Ja juba jõudiski Mick lähemale, Mati relv käes.

„Microspacebotid – lendav vaip minu alla“, oli Mati viimane käsk läbi AIU nendele mikrobottidele.

„Nüüd võtan Liisa endale, aga enne lasen sind su enda relvaga maha! Olen seda juba ammust ajast teha tahtnud, üksjagu oled mul ees olnud – pole lasknud mu plaane ellu viia. Seda paljajalu põgenemist ma sinu kollaste droonide eest ei unusta iial. Ma tahan Liisat ja ta mulle antakse!“ Ta sihtis püstoliga Mati poole. Ja just sel hetkel andis Mati Microspacebottidele käsu „antigravitatsioon“ ja ta hüppas, koos Liisaga õhku. Käis pauk ja kuul tabas ukseulgurit. Uks avanes.

„Hee, see relv on vaid ühelasuline, siis väsib plastik“ kommenteeris Mati ja ta jõudis, Liisa ikka süles, päästekapslite ruumi.

„Microspacebotid – sein ette“. Ja nendest moodustus päästekapsliruumi ette üliõhuke kuid läbitungimatu sein. Mati nägi läbi nähtamatu sein, kuidas üritati sisse tungida ja mõtles, et varem või hiljem saab Microspacebottidest energia otsa ja siis on nad vaid prügi kui neid õigeaegselt ei lae.

Mati vedas meelemärkuset Liisa ühte päästekapslisse ja ronis ise sinna järele. „Hüvasti TähelaevX“, hüüdis Mati, käega lehvitades läbi päästekapsli klaaskupli ja vajutas nupule „Start“. Luuk TähelaevX külje peal avanes ja päästekapsel tulistati välja õiges suunas.

„Nüüd on vaja Liisa korda saada, õnneks siin erilist keskserverikontrolli pole. Ja...ma pean taastama tema aju ning AIU olekud just selle hetkeni, kui ta need Microspacebotid alla neelas ja et ta tingimata kõike ülejäänut mäletaks“, mõtles Mati ning võttis läbi oma AIU ühenduse Liisa AIUga.

„Kui ilus siin on- vaata seda udukogu !“, olid Liisa esimesed sõnad kui ta teadvusele tuli.„Ilus jah, kas sa tead, me oleme kahekesi keset maailmaruumi“, ütles Mati. „Tean, tean...ma näen, mida sa MINU pärast pidid tegema“, oli Liisa vastus.

-„Noh, tegelikult on nii, et kui tunned, et asi on seda väärt, siis oled võimeline ka maailma teise otsa õnne järgi lendama !“

„Kas ma olen seda siis väärt“, tundis Liisa huvi.

-„Jah sa seda oled, päriselt ! Sa võid olla siin maailmaruumis keegi, aga kellegi jaoks oled terve maailm.“

-„Ja ma ei saanudki Tähetüdrukus... ja ega ma ei tahagi. Sinuga koos on turvalisem.“

-„Aga kas peaksid ? Vaata, minu jaoks sa ju oledki. Vaata, kui ilus sa oled tähevalguses !. Kas sa tead, oleks hetkel sajandi algus, oleks praegu jõululaupäev, praegu solvavaks kuulutatud päev !“

„Ja nüüd kuulub see maailm ainult meile kahele, ma ei oleks eales unistanudki, et saan koos sinuga olla kahekesi, maailmaruumis, liikuda kuude kaupa mööda igaviku teed“, sosistas Liisa.

„Ma olen sellest unistanud, kuid ei osanud arvata, et see võib tõeliseks saada“, vastas Mati häbelikult ja võttis Liisa ümbert kõvasti kinni.

„Ma tahan sind ! nüüd ja kohe !“, vastas Liisa.

Ning hetk hiljem sulasid nad ühte ning tundsid ennast kõige õnnelikumana siin maailmas. Mati vajutas kapsli seinal nuppu, mis viis nad mõlemad Deliriums Instagrammusesse. Ehk siis säästurežiimile „Küll see kapsel nad taaskäivitab kui nad kohale jõuavad – eks Maal tuleb meil muidugi probleeme, kuid jamaga on mõtet tegeleda alles siis kui see käes on. Ja kui vaja, küll Siim päästab.“, mõtles Mati enne.

Ja sedasi nad hõljusid, kahekesi, ühtesulanuna, teadvuseta, kuid õnnelikud, mööda igaviku teed, kuude kaupa läbi maailmaruumi.

Martin Jaanus 02.03.2020

